

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Irena LIPOWICZ

V.520.1.2014.EG

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 22 551 77 00
Fax 22 827 64 53

Warszawa,

15.7.2014

Pan
Janusz Piechociński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

Szanowny Panie Prezisie

W nawiązaniu do odpowiedzi Pana Ministra z dnia 14 sierpnia 2013 r. (nr DDR-II-4301-32/13), pragnę ponownie zwrócić się w sprawie zróżnicowania sytuacji prawnej wierzyciela na gruncie ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 ze zm. – dalej: „ustawa o uigiwdg”), gdyż otrzymane informacje nie rozstrzygają wszystkich podniesionych wątpliwości.

Z treści otrzymanego pisma wynika jedynie, iż rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych do przekazywania informacji gospodarczej o osoby fizyczne, których wierzytelność została stwierdzona tytułem wykonawczym miało na celu wsparcie tej grupy w odzyskiwaniu przysługujących im należności pieniężnych i dawało możliwość kształtowania zasobów danych ich dłużników w relacjach z silniejszymi ekonomicznie przedsiębiorcami.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego (dalej: „TK”), wszelkie odstępstwa od nakazu równego traktowania podmiotów podobnych muszą zawsze znajdować podstawę w kryteriach racjonalności, proporcjonalności i sprawiedliwości dokonywania takich zróżnicowań (por. wyroki TK z dnia 27 czerwca 1995 r., sygn. akt K 4/94, z dnia 13 marca 1998 r., sygn. akt K 24/97, wyrok z dnia 24 lutego 1999 r., sygn. akt SK 4/98, z dnia 2 października 2012 r., sygn. akt K 27/11).

Z przykrością stwierdzam, iż w otrzymanej odpowiedzi nie znajduję odniesienia się do argumentów o randze konstytucyjnej, które uzasadniałyby zróżnicowanie sytuacji

wierzycieli na gruncie „ustawa o uigiwdg”. W szczególności nie sprecyzowano, co w przedmiotowej sprawie stanowi cechę istotną (relewantną), ze względu na którą ustawodawca dopuścił odmienne traktowanie uczestników rynku wymiany informacji gospodarczej. Nie wyjaśniono również, w jakiej proporcji pozostaje waga interesu pozostałych wierzycieli do wagi interesów osób fizycznych, które zostają naruszone, a także pominięto związek z wartością konstytucyjną, jaką jest zasada sprawiedliwości społecznej.

Moim zdaniem, brzmienie aktualnie obowiązującej *ustawy o uigiwdg* powoduje zachwianie konstytucyjnej zasady równości wobec prawa w odniesieniu do osób fizycznych – słabszych uczestników rynku, wykazujących się zazwyczaj niższą świadomością prawną – i jednocześnie pogłębia istniejące dysproporcje w stosunkach z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą.

Reasumując, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147 ze zm.) zwracam się z ponowną prośbą o kompleksowe przedstawienie przyczyn odmiennego potraktowania na gruncie *ustawy o uigiwdg* wierzycieli będących osobami fizycznymi.

Ponadto, mając na uwadze art. 32 ust. 1 *ustawy o uigiwdg*, zgodnie z którym minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór na biurami informacji gospodarczej, uprzejmie proszę o udostępnienie danych statystycznych na temat: 1) ilości spraw przekazywanych do biur informacji gospodarczej o zobowiązaniu dłużników w ciągu ostatnich 3 lat, z podziałem na wnioskodawców (osoby fizyczne, których wierzytelność została stwierdzona tytułem wykonawczym oraz pozostali wierzyciele, w szczególności przedsiębiorcy), 2) liczby zgłoszeń dłużników do biur informacji gospodarczej w ciągu ostatnich 3 lat, z podziałem na dłużników będących konsumentami oraz pozostałych.

Łezorz Wyprawy Szeulka

Żeno J. J. J.